

VAGTTÅRNET

FORKYNDER AF KRISTI NÆRVÆRELSE

25. Aargang

15. April 1928

Nr. 8

Kristi Nærværelse.

„Thi ligesom Lynet udgaar fra Østen og lyser indtil Vesten, saaledes skal Menneskesønnens Tilkommelse være.“ — Matthæus 24: 27.

Hvis de ovenfor citerede Ord af Jesus hentyder til hans legemlige Nærværelse paa Jorden, da maa hans Komme være gradvis. Det Lyn eller den Lysning, som omtales, kunde ikke sigte til nogen elektrisk Gnist som dem, vi kender fra Uvejret; thi Lynene udgaar ikke fra Østen og lyser indtil Vesten. Herren maa have haft Solen i Tanker og brugt den som et Billede paa den Maade, han skulde komme paa.

2. Tekstsammenhængen indeholder i sig selv et stærkt Bevis for, at han ikke talte om sin legemlige eller personlige Nærværelse. Han hævdede med Eftertryk som Svar paa det Spørgsmaal, Disciplene havde stillet ham, at falske Krister og falske Profeter skulde opstaa med store Tegn og Undere, hvorved mange skulde lade sig forføre, ja, at endog de udvalgte skulde blive forført, om det var muligt. Og saa tilføjede han: „Dersom nogen da siger til eder: Se, her er Kristus, eller der, da skal I ikke tro det.“ Havde det været hans Hensigt at bibringe Forestillingen om sin personlige Nærværelse paa Jorden, vilde han næppe have brugt Solen som et Billede paa, hvorledes han skulde komme.

DEN GUDDOMMELIGE KRISTUS.

3. Ingen, som tror paa Bibelen, kan nære nogen Tvivl om Jesu Kristi Evne til at aabenbare sig legemligt paa Jorden, om han ønskede det. Men Spørgsmaalet er: Kan vi finde nogle Beviser i Skriften for, at han maa aabenbare sig saaledes for at fuldbyrde Guds Planer? Hvilken Grund eller Nødvendighed skulde der ligge bag ved en saadan Aabenbarelse? Hvis der ikke synes at være nogen god Grund til, at han skulde være legemlig nærværende paa Jorden, og Skriften heller ikke viser, at dette vil være Tilfældet, bør vi undersøge Guds Ord nøje for at se, paa hvilken Maade han da skal aabenbare sig.

4. Jesus Kristus er Hovedet for den nye Skabning. Ved Jordan blev han avlet til den guddommelige Natur. Han blev givet hen i Døden som et Menneske, men Gud oprejste ham fra de døde og gav ham den guddommelige Natur. Jehova ophøjede ham til den højeste Stilling i Universet. Lad os for bestandig glemme, at han er et Menneske;

thi han vil aldrig blive Menneske igen. Han er Faderens udtrykte Billede. „Han som ... efterdi han er hans Herligheds Glans og hans Væsens udtrykte Billede og bærer alle Ting med sin Krafts Ord ... efter at have gjort Renselse for Synderne har sat sig ved Majestætens højre Haand i det høje.“ (Hebræerne 1: 3) Al Magt i Himmelen og paa Jorden er lagt i hans Hænder. (Matthæus 28: 18) Faderen har overdraget ham den fulde Domsmyndighed. (Johannes 5: 22) Dette maa ikke opfattes, som om Jehova skulde have berøvet sig selv al Magt og Myndighed, men det maa betyde, at fra det Øjeblik af, da hans elskede Søn var blevet herliggjort, var han iklædt Magt og Myndighed til i alle Ting at handle paa Faderens Vegne i Overensstemmelse med hans Vilje.

5. Jehova gav Jesus Kristus en Aabenbaring angaaende de Ting, der skulde ske, og denne Aabenbaring viste Jesus sin Tjener Johannes. Deri siger Jesus: „Jeg har taget Sæde hos min Fader paa hans Trone.“ (Aabenbaringen 3: 21) En Trone er et Symbol paa retmæssig Myndighed. Dette Udsagn betyder derfor, at Jehovas Myndighed efter den Tid, det hentyder til, udøves i Samvirken med og igennem hans Søn Jesus Kristus. De er eet i Handlemaade.

6. Det maa ogsaa følge deraf, at hvad Jehova kan gøre, kan ligeledes hans elskede Søn Jesus Kristus gøre. I en tidligere Artikel har vi fremført mange Skriftsteder til Bevis for, at Jehova kan komme ned til Jorden uden at forlade sin Trone i Himmelen. Hvis Jehova kan være nærværende paa Jorden og aabenbare sig for Menneskene uden at forlade sin Trone i Himmelen og uden legemligt at komme til Jorden, maa det følge deraf, at Jesus Kristus kan gøre det samme. Ellers vil det Skriftsted, som siger, at han er Faderens Væsens udtrykte Billede, ikke betyde nogen Ting. Naar Bibelen siger, at al Magt i Himmelen og paa Jorden er overdraget ham, kan man ikke naa til nogen anden Slutning, end at han har Magt til at gøre alt, hvad Jehova kan gøre, da de ifølge Jehovas Plan udfører alle Ting tilsammen.

7. Naar vi tager i Betragtning, at Jorden kun udgør en uendelig lille Del af Jehovas Skaberværk, kan vi umuligt tænke, at det skulde være nødven-

digt for Jehova at forlade sin himmelske Trone og legemligt komme til Jorden for at gribe ind i dennes Anliggender. Det vilde være at tillægge Jorden altfor megen Betydning, langt mere end der tillægges den i Skriften. Der er ingen Grænser for Jehovas Magt. „Hvor skal jeg gaa hen fra din Aand, og hvor skal jeg fly fra dit Aasyn.“ (Psalme 139: 7) Naar Gud vender sin Opmærksomhed i Retning af Tingene paa Jorden, ydmyger og nedlader han sig til saaledes at gribe ind i denne ringe Del af sit Rige. Han kan gøre dette ved at komme til Jorden eller paa hvilken som helst anden Maade, han maatte ønske det, f. Eks. ved Hjælp af sine bemyndigede Sendebud. At der staar Hærskarere af Engle til hans Raadighed, kan der ikke være den mindste Tvivl om. — Aabenbaringen 12: 7.

8. De gejstlige har søgt at nedsætte Gud Jehovas og hans elskede Søns Storhed og Magtfulde. Gennem dem har mange faaet den Forestilling, at Gud Jehova og Kristus Jesus anraaber Menneskene om at forlade Djævelen og komme til Himmelen, og at de ved Udførelsen af deres Arbejde gjorde alting personligt. Man har fuldstændig overset Jehovas storslaaede Organisation. Ligeledes har man overset Djævelens Organisation, ja, man synes end ikke at have nogen Anelse om, at de to Organisationer eksisterede. Men nu ser vi i det større Lys, som Gud har forundt sit Folk, at Djævelen har en Organisation. Vi faar Øje paa en mægtig Organisation paa Jorden; det er Djævelens synlige Organisation. Apostelen Paulus underretter os om, at Djævelen ogsaa har en storslaaet usynlig Organisation, der er fjendtlig imod den nye Skabning. (Efeserne 6: 12) Ud fra Skriften forstaar vi, at Jehova har sin fuldkomne Organisation, der er usynlig for Menneskene, og at han altid har haft en saadan Organisation til at udføre sin Vilje. Da man var ved at gribe Jesus, erklærede han, at han kunde bede til sin Fader om straks at sende mere end tolv Legioner Engle til hans Forsvar. Han kendte sin Faders Organisation.

I HIMMELEN.

9. Efter sin Opstandelse gik Jesus ind i Himmelen selv og fremstillede sig der for Jehovas Aasyn. (Hebræerne 9: 24) Der er skrevet om ham, at Jehova „satte ham ved sin højre Haand i det himmelske“. (Efeserne 1: 20) Der er videre skrevet: „Men denne har efter at have ofret et Offer for Synderne sat sig for bestandig ved Guds højre Haand, idet han forøvrigt venter paa, at hans Fjender skal lægges som en Skammel for hans Fødder.“ (Hebræerne 10: 12, 13) Han tog denne Plads i Overensstemmelse med Jehovas udtrykkelige Vilje. „Herren sagde til min Herre: Sæt dig ved min højre Haand, til jeg faar lagt dine Fjender til Skammel for dine Fødder.“ — Psalme 110: 1.

10. Disse Skriftsteder viser, at Jesu Kristi Plads er i Himmelen og er Faderen nærmest i Gunst. Men man kan ikke faa disse Skriftsteder til at betyde, at Jesus skulde have forholdt sig uvirksom i de sidste atten Hundrede Aar og mere. Utvivlsomt har han hele Tiden været travlt optaget med Ting af stor Betydning. Paa samme Tid afventede han det Øjeblik, da det var Jehovas Vilje, at han skulde henvende sin særlige Opmærksomhed paa Jorden og de Ting, der havde med denne at gøre. Vi ved, at han har været optaget af noget; thi han sagde selv: „Jeg gaar bort for at berede eder Sted.“ Saaledes talte han til sine Disciple og til de andre, der skulde blive hans Efterfølgere. „Naar jeg har beredt eder Sted, kommer jeg igen og tager eder til mig, for at hvor jeg er, der skal ogsaa I være.“ — Johannes 14: 3.

11. Denne Bereden Sted for Lemmerne paa hans Legeme maa foregaa mellem det Tidspunkt, da Jesus fremstillede sig i Himmelen med Genløsningsbetalingen, og det Tidspunkt, da han kommer for at tage dem til sig. Naar dette Skriftsted betragtes alene, synes det at tilkendegive, at i denne Periode, da han beredte Sted for sine egne, vilde han være fuldstændig fraværende fra Jorden. Vi maa imidlertid sammenligne Skriftsted med Skriftsted og finde Harmoni mellem dem. Umiddelbart før sin Himmelfart sagde Jesus til sine Disciple: Jeg er med eder alle Dage indtil Verdens Ende. (Matthæus 28: 20) Der er blevet sagt, at dette Skriftsted blot betyder, at Jesus vilde drage Omsorg for dem og paa denne Maade være med dem, at han med andre Ord vilde elske dem, tænke paa dem og have deres Interesser for Øje. Men en saadan Fortolkning af dette Vers er næppe i Overensstemmelse med Kristi ubegrænsede Magt. Et menneskeligt Væsen maa nøjes med at tænke paa og elske dem, der er fraværende. Den guddommelige kan gøre hvad som helst, der er nødvendigt for dem, han elsker, hvad enten han er nær hos dem eller langt borte fra dem.

12. Paa hvilken Maade kunde han da være med dem og alligevel opholde sig i Himmelen? Kunde han se fra Himmelen ned til dem: „Herren skuede ud fra Himmelen, han saa alle Menneskenes Børn. Han saa ned fra sit Højsæde til alle Jordens Indbyggere.“ (Psalme 33: 13, 14) Disse Skriftsteder handler om Jehova. Naar dette gælder om Jehova, hvorfor skulde det saa ikke ogsaa gælde om Jesus Kristus. Jehova udsender sine Engle, for at de skal drage Omsorg for hans Tjeneres Behov. Hvorfor skulde ikke Herren Jesus kunne gøre det samme? „Er de ikke alle tjenende Aander, som udsendes til Hjælp for deres Skyld, der skal arve Frelse?“ (Hebræerne 1: 14) Dette viser, at Herren var med dem i sine Repræsentanter. Der staar ligeledes skrevet: „Herrens Engel lejrer sig trindt omkring dem, som frygter ham, og udfrier dem.“ (Psalme 34: 8) Dette har været Tilfældet i hele den kristne Tidsalder og har gældt alle de trofaste.

Indtil Herrens Komme var de tro Efterfølgere af Jesus blandet sammen med Hyklerne; thi Jesus sagde, at begge Arter af Sæd skulde vokse sammen indtil Høsten. (Matthæus 13: 30) Men i Overensstemmelse med disse Forhold kunde Jesus Kristus være med sine trofaste ved Hjælp af sine befuldmægtigede Sendebud, der vaagede over de troendes Interesser.

13. Jesus sagde endvidere til sine Disciple: „Hvor to eller tre er forsamlede om mit Navn, der er jeg midt iblandt eder.“ (Matthæus 18: 20) Hvorfor skulde dette ikke i Overensstemmelse med andre Skriftsteder betyde, at hvor to eller flere, der er Herren hengivne, kommer sammen i hans Navn, er han til Stede i sine Engle, der drager Om-sorg for deres Behov. Jesus sagde, at Englene altid har Adgang til Faderens Aasyn. Hvorfor skulde vi ikke drage den Slutning, at disse Sendebud er nærværende for at overbringe deres Bønner, der er samlet om Herrens Navn? De trofaste har Herrens Aand, og den yder dem Trøst og Opmuntring. De nyder ogsaa Herrens Beskyttelse i og ved hans Engle, der repræsenterer ham.

14. Det er ikke fornuftigt at tro, at Jesus i alle de Aarhundreder, han har været i Himmelen, ikke har været i Stand til at se og følge sine tofaste Tjenere uden ved personligt og legemligt at komme til Jorden. Det var ikke nødvendigt for ham at opholde sig paa Jorden for at iagttage, hvad der her gik for sig og se, hvad der maatte gøres. Lad os for stedse fri vort Sind for enhver Tanke om, at den herliggjorte Kristi Jesu Magt skulde være begrænset. Naar et Menneske kan styre og vejlede andre Mennesker inden for en Afstand af 50 Meter, saa kan sikkert ogsaa Kristus Jesus med sin umaalelige Kraft vejlede sine trofaste uden Hensyn til Afstande.

EN PASSENDE ILLUSTRATION

15. Naar Herren benytter et Billede, kan vi være overbevist om, at det er korrekt. Jesus gav sine Disciple en billedlig Belysning af den Maade, han skulde komme igen paa. Han gjorde dette som Svar paa visse Spørgsmaal, de havde stillet ham, idet han sagde: „Ligesom Lynet udgaar fra Østen og lyser indtil Vesten, saaledes skal Menneskesønnens Tilkommelse være.“ Øjensynligt hentydes der her til Lyset fra Solstraalerne, der først kommer svagt til Syne i Østen og derpaa gradvis vokser i Styrke, indtil de spreder sig til Vesten.

16. Læg Mærke til Daggrøet og se, hvorledes det skrider fremad. Først ser man Lyset i Østen ganske svagt, derpaa vokser dette lidt efter lidt, Skyerne bliver oplyste, og der opstaar vidunderlige Farvevirkninger, som glæder Hjertet og faar det gudfrygtige Sind til umiddelbart at udbrøde: „Hvor underfulde er dine Gerninger, Herre, du gjorde dem alle viselig“. Lyset vedbliver at forøges, og skønt Skyer endnu dækker Solen, er det let at se, at Dagen er her. Men i Virkeligheden er

Solen lige saa langt borte fra Jorden i det Øjeblik, som den er ved Midnatstid. Dette kan hjælpe os til at forstaa den Tanke, at Herren i Tiden for sin Nærværelse kan være lige saa langt borte fra Jorden, som han var under den mørkeste Periode i den kristne Tidsalder. Pludselig kommer Solen frem fra Skyerne, og alt er straalende klart. Rækkefølgen har da været saaledes: 1) Først var der lidt Lys, der viste, at Solen var nærværende; 2) derpaa forøgedes Lyset, saa at Solens Nærværelse og den gryende Dag traadte klarere frem; 3) og endelig kom det fulde Lys, der viste, at Solen ikke blot var nærværende, men nu var afdækket i sin fulde Glans og Herlighed. Paa hvert af de tre Trin kan man sige, at Solen var nærværende.

17. Der bruges tre forskellige græske Ord i Forbindelse med Herrens Komme eller Nærværelse, som hver for sig svarer udmærket til et af de tre ovennævnte Trin. De er *parousia*, der betyder Nærværelse, *epiphaneia*, der betyder dette at være nærværende og skinne med forøget Lys, og endelig *apokalypsis*, der betyder Nærværelse, Straaleglans og fuldstændig Afdækning. Hold det Billede for Øje, som Jesus benyttede, efterhaanden som vi skrider frem i Undersøgelsen af de Skriftsteder, der har at gøre med hans anden Nærværelse.

1874.

18. Hav altid i Tanke, at den hellige Skrift blev givet til Menighedens Opbyggelse og særlig til Opmuntring for dem, der skulde leve paa Jorden omkring ved Tidspunktet for Verdens Ende. (Romerne 15: 4; 1 Korinthier 10: 11) De, som er Herren fuldt hengivne, faar Lov at være i Lyset; alle andre vandrer i Mørket. (Psalm 82: 5) De Beviser, der fremføres i den lille Bog „Vor Herres Genkomst“, viser, at Aaret 539 e. Kr. er det Tidspunkt, hvorfra Daniels profetiske Dage skal regnes. Profeten siger: „Salig er den, som bier og naar frem til 1335 Dage.“ (Daniel 12: 12) Disse symbolske 1335 Dage forestiller lige saa mange virkelige Aar. Denne Aarperiode, der har sit Udgangspunkt i 539, ender i Aaret 1874 om Efteraaret eller lige ved Begyndelsen af 1875. Der begyndte den Salighedens Tid, som Profeten Daniel hentyder til.

19. Forud for det Tidspunkt var de sande og trofaste Kristne omgivet af og blandet sammen med en stor Skare af vanhellige, der blot gav sig ud for at være Kristne. De befandt sig alle i Mørke; dog var Herren med dem og vaagede over de trofastes Interesser. Det, som de haabede og ventede paa, var Herrens Komme. Omkring ved 1875 viser Kendsgerningerne os, at Lyset gradvis begyndte at skinne for de trofaste, idet det blev dem kundgjort, at Tiden for Herrens Nærværelse var inde. Dette svarer til Lysstraalerne, der først viser sig i Østen. Det var Begyndelsen til Herrens *parousia*. Lyset voksede i deres Sind, som havde

Herrens Aand, og som ventede paa hans Genkomst.

20. Hvorfra kom dette Lys? Gud vendte sit Aasyn imod Menneskene paa Jorden og overdrog sin elskede Søn at rette sin særlige Opmærksomhed paa de salvede paa Jorden. Det var Begyndelsen til Vederkvægselsens Tider og til Herrens Forberedelsesdag, som der tales om hos Profeten. Gud Herren begyndte der i og ved Kristus at samle dem sammen, som havde indgaaet en Pagt med ham om Offer. (Psalme 50: 5) Han førte dem ud fra Babylons Indelukke, samlede dem og nærmede dem med saadan Føde, som passede for dem, og de frydede sig.

21. Var det nødvendigt for Herren Jesus at være legemlig til Stede paa Jorden for at udføre denne Gerning? Sikkert ikke. Med sin ubegrænsede Magt kunde han gøre, hvad det skulde være for Menigheden, selv medens han var i Himmelen hos Jehova. Al Magt i Himmelen og paa Jorden har Gud for lang Tid siden overdraget ham. Hvis vi drager den Slutning, at Jesus maatte være legemlig til Stede paa Jorden fra dette Tidspunkt af, tvinges vi ogsaa til at antage, at Jehova maatte være her i Legemet fra samme Tidspunkt, fordi Apostelen udtaler, at Jehova selv, han som udsender Jesus Kristus, da skulde være nærværende. — Apostlenes Gerninger 3: 19, 20.

22. Hvad der i Virkeligheden menes, er, at paa den Tid begyndte Jesus Kristus paa Faderens Befaling at rette sin særlige Opmærksomhed paa sine Efterfølgere paa Jorden og samle dem ud fra Babylon, forene dem med hverandre og give dem Mad i rette Tid. Dette gjorde han ved at forøge sit Lys omkring dem og saaledes lægge sin Nærværelse hos dem for Dagen. Da Afstand ikke er nogen Hindring for den guddommelige, kunde dette forøgede Lys, der saaledes betegner hans Nærværelse, udsendes saavel fra det ene Sted som fra det andet. Der er Skriftsteder, der viser, at han var i Himmelen paa den Tid. Men det er ikke noget Bevis imod hans Nærværelse; thi hans Magt udøves lige saa vel fra Himmelen, som den vilde kunne udøves fra Jorden.

23. I de Aar, der fulgte efter 1874, vedblev Lyset at vokse for Guds Folk. De kom ud fra Babylon, fordi Lyset skinnede fra Herrens Nærværelse, og de kom med stor Fryd. Saaledes havde Gud forudsagt, at det vilde blive. (Psalme 126: 1—3) Det er i denne Periode, at Høstens Herre og Mester adskiller de sande, der i Lignelsen fremstilles ved Hveden, fra de falske, der fremstilles ved Klinten. Det er derfor Høstperioden, i hvilken Herren er nærværende, og denne sin Nærværelse aabenbarer han for sit Folk ved Lyset, der skinner for dem, og ved den Maade, han handler med dem paa. Han adskiller de to Klasser fra hinanden, hvilket i sig selv er et Tegn paa hans Nærværelse.

24. Det græske Ord, som her er benyttet for „Nærværelse“, er *parousia*. Efter at hans Nærvæ-

relse var begyndt i 1874, hvad der billedligt fremstilles ved de frembrydende Solstraaler, vedbliver denne Nærværelse uden Afbrydelse. Solen vender aldrig om og gaar tilbage. Hvis vi hævder, at han maa være legemlig til Stede paa Jorden, saa vil det deraf følge, at han efter 1874 vendte tilbage til Himmelen for at tage sig af Forholdene der. At antage noget saadant vilde være at opstille Grænser for den Herres Jesu Magt, hvorimod Skriften viser os, at der ingen Grænser er for hans Magt.

25. Den inspirerede Jakob siger til Brødrene: „Derfor, vær taalmodige Brødre, indtil Herrens Tilkommelse.“ (Jakob 5: 7) Disse Ord tilkendegiver, at Brødrene skulde være omgivet af Mørke, indtil Herrens Nærværelse, og at denne hans Nærværelse skulde blive lagt for Dagen ved Lysets Komme og Forøgelse. De ydre Kendsgerninger viser os, at Lyset begyndte at skinne omkring 1874, og at det derefter er blevet forøget, hvilket stemmer overens med Paastanden om, at Herrens Nærværelse da begyndte og har vedvaret uafbrudt siden.

26. Hvad er da Forskellen mellem hans Nærværelse fra 1874 og den Omstændighed, at han havde været med dem altid, siden han for til Himmelen? Indtil hans Komme i 1874 var Menigheden omgivet af Mørke. Ved Slutningen af 1874 begyndte Menigheden at faa større Lys, og dette Lys skyldtes Herrens Nærværelse. Gud vendte sit Aasyn imod dem, og Kristus Jesus begyndte at rette Opmærksomheden paa at samle dem ud af Babylon og forene dem til et som en Forberedelse til at bringe dem ind i Tempeltilstanden.

1914.

27. Apostlene spurgte ikke blot Jesus: Hvad skal Tegnet være paa din Nærværelse? De var interesserede i det kommende Rige, som de forstod vilde blive oprettet ved Verdens Ende, og hvori Messias skulde regere. Deres Spørgsmaal lød derfor: „Hvad er Tegnet [Beviset] paa din Nærværelse og Verdens Ende?“ (Matthæus 24: 3) Disse to Ting maa tages sammen, nemlig Nærværelsen og Verdens Ende. Hvis Jesus skulde komme rent legemlig og brænde Verden op, som nogle paa en uforstandig Maade har lært, da behøvedes der ikke noget Tegn eller Bevis herpaa og særlig da ikke over for hans Disciple. En saadan Begivenhed vilde let kunne forstaas og ses af alle. Spørgsmaalet var derimod: Hvorledes skal hans Efterfølgere vide, hvornaar hans Nærværelse finder Sted, og hvornaar Verdens Ende er kommet?

28. Jesus havde lært dem, at Satan var Verdens Hersker, og at han selv intet havde at gøre med denne Verden, hvorfor den maatte komme til en Ende, førend han kunde begynde sin Virksomhed imod den. Gud havde tilladt Hedningerne at danne Regeringer paa Jorden, hvori Satan var den øverste Hersker. Hedningernes Tider endte i 1914, idet

denne Periode skulde være uden Afbrydelse i 2520 Aar, regnet fra Aar 606 f. Kr. Der er intet i Spørgsmaalet eller Svaret, som kunde tyde paa, at Herren ikke skulde være nærværende i nogen Tid, før Verdens Ende kom. Skriften viser andet Steds, at han skulde være nærværende før Verdens Ende.

29. Jesu Svar gik ud paa, at der skulde komme Verdenskrig, Hungersnød og Pest, og at disse Ting skulde betegne Begyndelsen til Trængslerne over Verden ved Endens Tid. De ydre Kendsgerninger viser, at disse profetiske Ord begyndte at blive opfyldt fra Slutningen af 1914 og at Herren da var nærværende. Baade Skriften og de ydre Kendsgerninger viser desuden, at han var nærværende nogen Tid forud for dette Tidspunkt. Men hvor var Jesu herliggjorte Legeme i 1914 eller forud derfor? Var det nødvendigt for ham at være legemligt paa Jorden?

30. Skriften viser os, at da Jesus opfor til det Høje, satte han sig med sin Fader paa hans Trone i Himmelen, og at han maatte forblive der i Uvirksomhed over for Fjenden, indtil Faderen gav ham Befaling til at handle. (Psalme 110: 1, 2; Hebræerne 10: 12, 13; Aabenbaringen 3: 21) Lang Tid efter at hans Nærværelse var begyndt, det vil sige lang Tid efter 1874, fandt der en Kamp Sted i Himmelen mellem Herren og hans Hærskare af Engle paa den ene Side og Satan og hans Hærskare paa den anden Side. Resultatet var, at Satan blev udkastet fra Himmelen. (Aabenbaringen 12: 1—9) Dette giver til Kende, at Kristus da var legemligt nærværende i Himmelen; men der var intet i Vejen for, at han paa samme Tid kunde være nærværende paa Jorden ved sine Repræsentanter i den Forstand, at han udøvede Magt paa Jorden fra sin Trone i Himmelen.

31. Pludselig brød Verdenskrigen løs, og samtidig kom der forøget Lys for de Kristne paa Jorden. Herren Jesus var nærværende, og det forøgede Lys fra hans Nærværelse udtrykkes ved det græske Ord *epiphaneia*, der i vor Oversættelse er blevet gengivet med Tilsynekomst. Dette betyder ikke, at Jesus maatte vende tilbage til Himmelen for at udkæmpe den omtalte Kamp og derfra atter stige ned og komme til Syne paa Jorden. Hans *epiphaneia* betyder en forøget Fremstraalen af Lyset, selv om paa samme Tid Mørket forøgedes for andre.

32. Det er en Kendsgerning, at visse fremragende gejstlige, der gjorde Paastand paa at være Kristne, men som var i Mørke med Hensyn til det meste af Sandheden, erkendte Verdenskrigen og de ledsagende Forhold som Beviser paa Herrens andet Komme. Paa denne Tid kom der som før sagt ogsaa mere Lys for Herrens hellige, og dette Lys er blevet forøget siden. Mange mørke Skyer var der omkring dem, som ikke drog Nytte af det forøgede Lys, og de blev indhyllet i Mørke. Saadan var deres Tilstand, som saa noget af Lyset i 1914,

men som vendte sig bort fra det. De trofaste saa stedse klarere og klarere; de vedblev at vandre i det Lys, der skulde lede dem frem til den fuldkomne Dag.

1918.

33. Guds Forberedelsesdag vedvarede fra 1875 og fremad. Gud lagde sin Nærværelse for Dagen ved at vende sit Aasyn imod sit Folk, og Jesus Kristus tilkendegav sin Nærværelse ved at udføre den Gerning, som det var blevet bestemt i Guds Plan, at han skulde udføre. Hele denne Tid er Kristus Jesus nærværende. Saa kommer Herren Jesus pludseligt og punktligt til sit Tempel, ligesom Faderen havde bestemt det i sin Plan. „Se, jeg sender mit Bud, og han skal berede Vej for mit Aasyn, og pludselig skal Herren, som I søger, komme til sit Tempel, Pagtens Engel, som I begærer, se, han kommer, siger Herren, Hærskarernes Gud.“ — Malakias 3: 1.

34. Var det nødvendigt for Jesus at være legemligt paa Jorden for at komme til sit Tempel? Skriften siger: „Guds Tempel i Himmelen blev aabnet.“ (Aabenbaringen 11: 19) Det er de trofaste Sejrvindere, der udgør Guds Tempel. (1 Korinthier 3: 16, 17; 2 Korinthier 6: 16; 1 Peter 2: 5) Tempelklassen maa derfor indbefatte dem, som døde i Troen, saavel som dem, der forbliver trofaste paa Jorden indtil Enden. De, som døde i Trofasthed, skulde efter at være blevet oprejste, anbringes som levende Stene i Templet. At Templet blev aabnet i Himmelen, synes derfor tydeligt at betegne, at Apostlene og de øvrige, som var døde i Kristi Tro, blev ført frem i Opstandelsen. Det er rimeligere at antage, at Herren Jesus udøvede sin Magt med Hensyn til Oprejningen af de hellige fra Himmelen, end at han skulde gøre det her fra Jorden. Men naturligvis kunde han gøre det hvor som helst. Dog, hvilken Grund skulde der være til, at han kom her til Jorden for at gøre det?

35. Herrens Komme til sit Tempel maa tilkendegive baade Jehovas og Jesu Kristi Nærværelse. Denne Slutning støttes af Pauli Ord: „Forventende det salige Haab og den store Guds og vor Frelasers Jesu Kristi herlige Aabenbarelse.“ (Titus 2: 13; eng. Overs.) Det Ord, der her er gengivet Aabenbarelse, er det græske Ord *epiphaneia*, og det betyder altsaa som før omtalt dette at straalet frem eller skinne paa noget. Det græske Ord er afledet af Præpositionen *epi*, der betyder „paa“, og Verbet *phainoo*, der betyder „at komme til Syne“ eller „udsende Lys“. Det anførte Skriftsted synes derfor at hentyde til det Tidspunkt, da Jehova og Herren Jesus skulde vise sig mere herlige for Tempelklassen end nogen Sinde før.

36. Denne Tanke støttes ogsaa af Profetens Udsagn: „Thi Herren har bygget Zion, han har aabenbaret sin Herlighed.“ (Psalme 102: 16) Disse Skriftsteder taler om, hvorledes baade Jehova og hans elskede Søn skal straalet frem.

37. Men paa hvilken Maade? Ved legemligt at være nærværende paa Jorden? Visselig ikke. Men derved, at Lyset straalere frem i højere Grad over Guds salvede. Det er den Tid, da Medlemmerne af Tempelklassen paa Jorden svøbes i Retfærdighedens Kappe. Der er ingen Grund til at tro, at Jesus legemligt maa komme til Jorden for saaledes at aabenbare sin Herlighed og derpaa vende tilbage til Himmelen for at udføre sin Gerning der. Der finder en forøget Aabenbarelse af Herrens Nærværelse Sted ved det større Maal af Lys, der skinner for de Kristne. Dette er i Overensstemmelse med Jesu Ord, hvori han benytter Solen som et Billede paa Maaden for hans Komme.

38. Efter den Trængsel, som fulgte med Verdenskrigen, og som betegnedes Begyndelsen til Verne, blev Sandheden fuldstændigt formørket for den organiserede Kristenhed. Lederne svigtede. De kendte ikke længere og brød sig heller ikke om Guds Vilje. Saaledes blev Jesu profetiske Ord opfyldt: „Solen skal formørkes og Maanen ikke give sit Skin og Stjernerne falde ned fra Himmelen. ... Og da skal Menneskesønnens Tegn vise sig paa Himmelen.“ (Matthæus 24: 29, 30) Man kunde ikke vente, at dette Tegn skulde vise sig for Verden. Det rimelige vilde være, at kun Medlemmerne af Tempelklassen saa det. De trofaste erkendte den Sandhed, at Herren er i sit hellige Tempel; de saa og vedbliver at se Guds Organisation, de forstaa, at den er i Modstrid med Fjendens Organisation, der nu om kort Tid maa blive ødelagt. — Matthæus 24: 30; Aabenbaringen 12: 1.

39. Naturligvis har Medlemmerne af Tempelklassen ikke set disse Ting med deres menneskelige Øjne. Det større Lys, de har faaet, har sat dem i Stand til at erkende de faktiske Forhold. Dette Lys skyldes Herrens Nærværelse og den klarere Fremstraalen af Sandheden.

HARMAGEDON.

40. Skriften viser os, at Gud den Almægtiges store Slag vil blive ledsaget af forøget Lys for de hellige og en Aabenbarelse af Guds Magt for alle. Jesus Kristus vil lede Kampen og være nærværende som Anføreren. Ordene *parousia* og *epiphaneia* betegner begge paa passende Maade denne Tid, fordi Kristus Jesus da vil være nærværende og straalere frem i Herlighed. Vil han være legemligt nærværende paa Jorden? Det vilde være formasteligt at sige bestemt det ene eller det andet, fordi vi ikke ved det. At han kunde være legemligt nærværende, medens han ledede Kampen paa Jorden, er sikkert nok, og det er ligeledes ganske sikkert, at han kunde lede den fra Himmelen. Han kan aabenbare sin Nærværelse paa et hvilket som helst Sted paa Jorden, hvad enten hans Herlighedslegeme er i Himmelen eller paa Jorden.

41. Skriften hævder eftertrykkeligt, at Slaget ved Harmagedon er Guds Strid. (Aabenbaringen 16: 14—16) Kristus Jesus vil som øverste Anfø-

rer lede Jehovas Hærskarere i dette Slag; thi saaledes siger Skriften. (Aabenbaringen 19: 14—21; Psalme 119: 2—5; 45: 4—6) Det er ikke fornødtigt at drage den Slutning, at Jehova vil forlade sin Trone i Himmelen og komme til Jorden under dette store Slag; og det samme maa gælde med Hensyn til Kristus Jesus. Harmagedon vil belære hele Skabningen om, at Jehova er Gud, og at Kristus Jesus, hans elskede Søn, er Kongers Konge og Herrers Herre. Folket paa Jorden vil ikke faa Jesus Kristus at se med deres menneskelige Øjne. Dog vil de erkende hans Nærværelse, fordi der vil blive forøget Lys ogsaa for dem og en større Fremvisning af hans Magt. Der siges, at de skal jamre derover.

SKYERNE.

42. Der staar skrevet: „Se, han kommer med Skyerne, og hvert Øje skal se ham, ogsaa de, som har gennemstunget ham, og alle Jordens Stammer skal jamre ved hans Komme.“ (Aabenbaringen 1: 7) Skyer betyder Trængsel. Der vises, at Herrens Komme vil være forbundet med stor Trængsel, og at dette vil blive forstaaet af dem. Trængselen selv vil oplyse deres Sind og belære dem om, at Herren har overtaget Styret paa Jorden. Baade Ordene „Nærværelse“ og *epiphaneia* kan her med Rette anvendes, fordi der er Tale om Herrens Nærværelse og om, at Lyset derfra skinner paa Skabningerne og giver dem Forstaaelse og Kundskab.

43. Men Skyer betyder mere end Trængsel. Det er ikke altid, at Tanken om Trængsel er forbundet med Udtrykket Skyer, naar dette bruges i symbolsk Forstand. Da Gud skærmede Israelitterne mod Ægypterne, hed det: „Herren [Jehova] gik foran dem, om Dagen i en Skystøtte for at lede dem paa Vejen, og om Natten i en Ildstøtte for at lyse for dem, at de kunde vandre Dag og Nat.“ (2 Mosebog 13: 21, 22) Skyen var en Aabenbarelse af Jehovas Nærværelse med Israel. Om Natten var Skyen lysende, saa at den blev til en Ildstøtte, der gik foran Folket. Skyen og Ildstøtten var baade en Beskyttelse og en Trøst for dem, som var i Harmoni med Gud. Det var derimod en Mørkets og Rædselens Sky for Fjenderne. (2 Mosebog 13: 21, 22; 14: 18—20) Jehova var nærværende i Skyen og i Ildstøtten.

44. Da Israelitterne knurrede mod Moses, talte Aron til dem. „Da saa de hen til Ørkenen, og se, Herrens Herlighed saas i Skyen.“ (2 Mosebog 16: 10) Jehova aabenbarede der sin Nærværelse for Israelitterne. Da Gud oprettede Lovpagten paa Sinai Bjerg, viste han sig for Folket i en Sky, og der var Torden og Lynild som Tegn paa hans Magt og Nærværelse. (2 Mosebog 19: 16) Paulus siger, at noget lignende vil finde Sted ved Opretelsen af den nye Pagt. Da skal Jehovas Røst bringe ikke blot hele Jorden, men ogsaa Himmelen til at skælve. Saaledes vil Jehovas Magt og Nærværelse blive aabenbaret.

45. Da Moses under Jehovas Vejledning havde fuldendt Arbejdet med at oprejse Tabernaklet, „skjulte Skyen Forsamlingens Paulun, og Herrens Herlighed fyldte Tabernaklet; og Moses kunde ikke gaa ind i Forsamlingens Paulun; thi Skyen hvilede over det, og Herrens Herlighed fyldte Tabernaklet. Og naar Skyen hævede sig fra Tabernaklet, brød Israels Børn op paa alle deres Rejser; men naar Skyen ikke hævede sig, brød de ikke op indtil den Dag, den hævede sig. Thi Herrens Sky var over Tabernaklet om Dagen, og en Ild var paa det om Natten, for hele Israels Hus's Øjne paa alle deres Rejser.“ — 2 Mosebog 40: 34—38.

46. Jehova var nærværende der og aabenbarede sin Herlighed og Magt for Folket. Men sikkert vil ingen paastaa, at han var legemligt til Stede.

47. Angaaende sit andet Komme sagde Jesus: „Da skal alle Jordens Stammer ... se Menneskesønnen komme paa Himmelens Skyer med Kraft og megen Herlighed.“ (Matthæus 24: 30) Dette betyder ikke, at Menneskene med deres naturlige Øjne skal se Jesu Kristi Herlighedslegeme. Men der er ingen Grund til, at Menneskene ikke med deres naturlige Øjne skal se den store Sky oplyst af Herrens Herlighed som et Tegn paa hans Magt. Den vil tale Rædsel til de ugudelige, men Fred og Glæde til dem, som elsker Herren, og som ønsker at se Retfærdigheden grundlagt paa Jorden. Husk, at Herren Jesu Kristi Magt ikke er begrænset. Denne hans Magt vil sætte ham i Stand til at lade mægtige Skyer omgive hele Jorden, saa at Menneskene alle sammen paa een Gang kan se dem og derved faa et Bevis paa hans Majestæt, hans Magt og hans Herlighed. Herren Jesus har sikkert Magt til saaledes at aabenbare sin Nærværelse, medens han selv forbliver i Himmelen. Hvorledes dette vil foregaa, ved alene Jehova og hans elskede Søn. Den Omstændighed, at Jehova fra Tid til anden har aabenbaret sin Nærværelse for Menneskene ved Skyer og Ild, tilkendegiver, at det kan ske igen.

48. Herren Jesus aabenbarede sig ved Hjælp af et stort Lys for Saul fra Tarsus, da denne blev omvendt. Der staar skrevet: „Et Lys fra Himmelen omstraalede ham pludseligt.“ Derpaa hørte Saul en Røst, som sagde: „Jeg er Jesus, som du forfølger.“ (Apostlenes Gerninger 9: 3, 5) Paa det Tidspunkt var Herren Jesus i Himmelen, thi han var opsteget til Faderen; men Saul saa et stort Lys, der tilkendegav den herliggjorte Kristi Jesu Nærværelse og Magt. Det synes at være en fornuftig Slutning, at Herren vil aabenbare sin Nærværelse og Magt for Folkene og Nationerne paa Jorden ved en stor Trængsel og ved en Fremvisning af sin Herlighed.

49. Apostelen Paulus taler om den samme Tid, naar han siger: „Da skal den lovløse aabenbares, hvem den Herre Jesus skal dræbe med sin Munds Aande og tilintetgøre ved sin Tilkommelses Aaben-

barelse.“ (2 Thessaloniker 2: 8) I dette Vers benyttes begge de græske Ord *parousia* og *epiphaneia*. Herren skal paa den Tid være nærværende og ødelægge Djævelens Organisation ved sin epiphaneia eller sin klare Fremstraalen.

50. De Mennesker, som overlever Slaget ved Harmagedon, maa paa Guds egen Maade blive overbevist om, at det er en Aabenbarelse af hans Magt, der finder Sted, og at Kongen er nærværende, hvem han har sat paa sin Trone. Jesus siger: „De skal se Menneskesønnen komme paa Himmelens Skyer med Kraft og megen Herlighed.“ Dette betyder ikke, at de skal se hans Legeme. Han sagde tværtimod, at Verden ikke mere skulde se ham. Det er heller ikke absolut nødvendigt, at han skulde være legemligt nærværende paa Jorden; thi Jehova viste sig i Skyen og Ildstøtten, og Jesus aabenbarede sig ligeledes ved et Lys fra Himmelen. Derfor kan han ogsaa, naar Tiden er inde dertil, lade sin Herlighed og sin Magt fremtræde for Folket ved Hjælp af et synligt Tegn, og han kan gøre det, hvad enten han er i Himmelen eller paa Jorden.

51. Man maa ikke forringe Jehovas eller Jesu Kristi Magt. Alle Ting er af Faderen, og alle Ting er ved Sønnen. Ingen Kristen bør lade sig vildlede af dem, som siger, at Herren Jesus endnu ikke er vendt tilbage. Jesus selv erklærede, at Forførelserne skulde være saa store, at hvis det var muligt skulde endog de udvalgte blive vildledt. Men de, som har Herrens Aand, og som hører ham til, vil ikke blive forført.

52. Naar Tiden er inde dertil, skal der finde en fuldstændig Afdækning Sted af Herrens Nærværelse og Magt, som det udtrykkes ved Ordet *apokalypsis*. Da vil alle de tre Ord, der bruges i Forbindelse med hans Nærværelse, gælde paa een Gang: *parousia* (Nærværelse), *epiphaneia* (Fremstraalen) og *apokalypsis* (fuldstændig Afdækning). Man ser saaledes, at det Billede, som Herren Jesus selv benyttede om Solen, der staar op i Østen og skinner indtil Vesten, viser Maaden for hans Komme og hans Aabenbarelse for Menneskene.

53. Der findes overvældende Beviser for, at Kristus Jesus, vor Herre, er nærværende og har været nærværende siden 1874, at Lyset fra hans Nærværelse vedbliver at skinne i forøget Grad, og at der, naar Tiden er inde dertil, vil finde en fuldstændig Afdækning af hans Nærværelse og Magt Sted. Fjenden benytter nu ethvert Middel for at ødelægge de øvrige af hendes Sæd [Levningen], dem, som holder Guds Bud og har Jesu Vidnesbyrd. En af de anvendte Fremgangsmaader er at lulle Herrens Folk i Søvn og faa dem til at tro, at Herren endnu ikke er kommet. Maatte de virkelig salvede være fuldt ud vaagne over for Kendsgerningerne. Nu er Tidspunktet inde til, at Tempelklassen bør lyse, fordi deres Herre er her. Nu gælder Profetens Ord: „Gør dig rede, bliv

Lys, thi dit Lys er kommet, og Herrens Herlighed er opgangen over dig." — Esajas 60: 1.

SPØRGSMAAL TIL BERØASTUDIUM.

Hvorledes kan vi vide, at Jesus i dette Skriftsted ikke talte om „Lynet“ i den sædvanlige Betydning af Ordet? Hvilken Forførelse var det, Jesus sagde, at hans Efterfølgere skulde vogte sig for under hans Nærværelse? 1. 2.

Selv om vi indrømmer, at Jesus kan være til Stede legemligt, vil det saa være nødvendigt for ham at være saaledes nærværende? Hvilken Stilling indtager Jesus nu, og hvor vidt strækker hans Magt og Myndighed sig? Paavirker dette Jehovas Magt og Myndighed? Hvorledes forholder Jesu nuværende Magt sig sammenlignet med Jehovas, og hvilken Retningslinier følger Jesus ved Udøvelsen af denne sin Magt? 3—6.

Hvad har vi allerede set med Hensyn til Maaden for Jehovas Nærværelse og de Midler, ved Hjælp af hvilke han udfører sine Planer? Hvad er det, de gejstlige ikke har kunnet se angaaende Forholdet mellem Faderen og Sønnen, angaaende den Maade, hvorpaa Guds Planer skal fuldbyrdes, og angaaende de Midler, hvormed Satan udfører sine Hensigter? Anfør Beviser fra Skriften paa, at disse store Organisationer virkelig eksisterer? Hvorledes har vi faaet Kundskab om dem? 7. 8. Hvor var det, Jesus begav sig hen 40 Dage efter sin Opstandelse? I hvilket umiddelbart Øjemed? Hvilken opmuntrende Forjættelse var det, han gav sine Disciple? I hvilken Henseende har han maattet vente paa, at Faderens Time skulde komme? Hvorlænge skulde han vente? Hvilke to Ting har han i det mindste udført i Mellemtiden? 9—12.

Forklar, hvorledes Herren kunde være fraværende fra sine Efterfølgere og dog være med dem i hele Tidsalderen. Anfør Skriftsteder til Støtte for Svaret. Forklar Matthæus 18: 20. Hvilken Tjeneste betegner Opfyldelsen af Matthæus 28: 20? Hvad viser dette med Hensyn til Maaden for Herrens Nærværelse? 13. 14. Hvilket Lys hentydede Jesus til i Indledningsskriftstedet? Vis, hvorledes Mesteren netop gav et saare betegnende Svar paa Disciplenes Spørgsmaal. Forklar Betydningen af Ordene parousia, epiphaneia og apokalypsis ud fra en Sammenligning med Daggrøets Fremadskriden 15—17.

For hvis Skyld blev Skriften i Hovesagen optegnet? Hvilken Tid tager den særligt Henblik paa? Hvorledes er Aarstallet 539 e. Kr. betydningsfuldt? Hvornaar endte de 1335 Dage? Hvilken Nat var det, Menigheden skulde komme ud fra? Hvilken Del af Morgenen ledte denne Periode frem til? Hvorledes blev Løftet om „Salighed“ opfyldt der? Hvilken Side af Herrens Nærværelse fremstillede det? Hvad var Kilden til dette Lys? Hvorledes forholder denne Tid sig til Guds Forberedelsesdag og til „Vederkvælgensens Tider“? Hvilken Forbindelse har

den med Psalme 50: 5? Paa hvilken Maade blev Herrens Nærværelse der lagt for Dagen? 18—22.

Vis, hvorledes vi skal forstaa Aabenbaringen 18: 4 i denne Forbindelse. Ligeledes Ordsprogene 4: 18. Og ligeledes Psalme 126: 1—3. Hvorledes passer Lignelsen om Klinten og Hveden ind her? Vis Overensstemmelsen mellem Jakob 5: 7 og Matthæus 28: 20 i denne Forbindelse. 23—26.

Anfør Disciplenes Spørgsmaal og forklar, hvad de mente med Udtrykket „Verdens Ende“. Hvilken Verden blev der hentydet til? Hvorledes forholder den bibelske Tidsregning og de ydre Kendsgerninger sig til hinanden med Hensyn til Tidspunktet for Verdens Ende? 27—29. Hvilken Side af Herrens Nærværelse begyndte i 1914? Hvad fandt der Sted i Himmelen, medens Krig, Hungersnød o. s. v. viste, at Verden var endt? Hvilken Forøgelse af Lyset betegnede Herrens Nærværelses epiphaneia? Er det fornuftigt at antage, at Herrens Løfte i Ordsprogene 4: 18 ikke skulde have Gyldighed siden da? 30—33.

Hvad udgør Guds Tempel? Naar og hvor blev dette Tempel aabnet, og hvad betyder dette? Naar „den store Gud og vor Frelser Jesus Kristus“ skulde lede baade himmelske og jordiske Anliggender paa samme Tid, hvor vilde det saa være mest rimeligt for dem at opholde sig, i Himmelen eller paa Jorden? Hvorledes og hvornaar faar Matthæus 24: 29 sin Opfyldelse? Hvornaar, for hvem og paa hvilken Maade har Menneskesønnens Tegn vist sig paa Himmelen? 34—39.

Hvad er det, der kaldes „Guds den Almægtiges store Slag“? Hvem skal være Anfører i dette Slag? Giv Støtte for Svarene ud fra Skriften. Skønt det er en Mulighed, er det saa ogsaa sandsynligt, at enten Jehova eller Kristus Jesus paa den Tid vil opholde sig legemligt paa Jorden? 40. 41.

Forklar Udtrykkene „Han kommer med Skyerne“, og „Hvert Øje skal se ham“. Nævn Tilfælde, hvor Jehova aabenbarede sin Nærværelse ved Hjælp af synlige Skyer. 42—46.

Med Henblik paa Matthæus 24: 30 er det da sandsynligt, at Menneskene vil se disse „Himmelens Skyer“ med deres naturlige Øjne? Hvad vil Virkningen blive heraf? Beskriv Jesu Aabenbarelse i Forbindelse med Saul af Tarsus's Omvendelse. Hvornaar skal „den lovløse“ (Djævelens Organisation) blive aabenbaret, og hvorved skal den ødelægges? 47—49.

Vis Overensstemmelsen mellem Jesu Ord: „Verden ser mig ikke mere“, og hans Udtalelse i Matthæus 24: 30. I hvilken Forbindelse advarede Jesus sine Efterfølgere mod at lade sig rive med af Forførelsen: „Min Herre tøver“? (Matthæus 24: 48) Hvorledes kan Herrens Folk undgaa at blive forført i disse sidste Dage? Forklar i korte Træk hvorledes det Billede, Herren benytter i Matthæus 24: 27, er formaalstjenligt? 50—53.

(The Watch Tower, 15. Februar 1928).